

ærede Medlem for Hølstebro her ved 3die Behandling pludselig har kastet ind, er aldeles nyt og slet ikke har været drøftet og slet ikke kan blive Gjenstand for nogen Gennemarbejdelse, hverken af dette eller af det andet Thing, der jo kun har en Behandling af Loven tilbage, maa jeg dog haabe, at man vil forkaste det Uendringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem.

Justitsministeren (Klein): Det Redaktionsændringsforslag, som er stillet af den ærede Ordfører for Udvalget, har jeg selvfølgelig ikke Noget at erindre imod. Jeg tør antage, at det er overskødigt for mig at bule ved det af mig stillede Forslag, der jo let vil ses kun at være en aldeles uskyldig Redaktionsændring. Derimod havde jeg tænkt at sige nogle Ord med Hensyn til de Forslag, som findes opførte under Nr. 1, 2 og 3; men jeg kan efter den Udtalelse, vi i dette Dødblik have hørt af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) fatte mig temmelig fort. Jeg skjønner ikke rettere, end at, uagtet Forslagene til § 17 fremtræde som tre forskellige Forslag, staae de dog i uadskillelig Forbindelse med hinanden, saaledes at de i Virkeligheden kun ere eet Forslag. Hvad nu dette Forslag angaar, da gaar det jo ud paa at kaste de her omhandlede Udgifter over paa Statskassen. Det er altsaa med andre Ord en Forandring, man foreslaar i den nu gjældende Lovgivning paa dette Omraade, thi, saaledes som Forslaget foreligger vedtaget ved 2den Behandling, gjøres der ikke nogen Forandring i den nu gjældende Lovgivning. De ærede Herrer, som have stillet disse Forslag, fremkomme derimod nu ved 3die Behandling af denne Sag, som er kommen til Folkethinget fra det andet Thing, med et nyt Forslag, som ikke tidligere har været fremme under hele denne Sags Behandling, og som gaar ud paa at etablere et ganske nyt Princip paa dette Omraade, det Princip nemlig, at disse Udgifter, som hidtil væsentlig have været betragtede som Kommuneudgifter, skulle for Fremtiden anses som Statsudgifter. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig at være meget uheldigt saaledes ved en Sags 3die Behandling at udfaae saadanne ganske nye Lanter og Deer. Ja, det forekommer mig endog, at man kommer i en ikke ringe Forlegenhed, hvis mod Forventning et saadant Forslag skulde blive vedtaget; thi jeg behøver ikke at gøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der ikke er Statsmidler tiltræde, hvoraf disse Udgifter eventuelt kunne afholdes. Dersom de ærede Medlemmer erindre den Skikkelse, hvori Finantsloven blev vedtagen ved 3die Behandling, ville de finde, at man der vel har opført, under Forudsætning af at dette Lovforslag maatte udkomme som Lov, at der bevilges et vist Udgiftsbeløb paa en vis Konto, nemlig den Konto, som vedrører Godtgjørelsen til Retstjeneste for Affavn af Indtægter; men der

findes ingen Konto paa Finantsloven, hvorefter man kan afholde de i Uendringsforslaget omhandlede Udgifter. Det er jo egentlig navnlig Finantsministeren, der her skulde søre Ordet mod de ærede Herrer's Forslag, men jeg vil henstille, om det er i sin Orden, saaledes efter at Finantsloven er behandlet, og efterat denne Sag er gaaet til 3die Behandling, da at fremkomme med et Forslag, hvis finansielle Betydning der ikke foreligger den allerfjerneste Dødsning om. Høve de ærede Medlemmer nogen Forestilling om, til hvilket Bølsb disse Udgifter for Statskassen eventuelt ville stige? Jeg maa tilstaa, jeg veed det ikke; jeg har først igaaer Aftes set dette Forslag, og det har ikke været mig muligt at faae anstillet nogen Undersøgelse i den Retning. Men i og for sig forekommer det mig ogsaa, at Principet er ganske urigtigt. Jeg gjentager, det er et nyt Princip, de ærede Herrer ville indføre, thi den nu gjældende Lovgivning siger, at det er Udgifter, som skulle afholdes af Kommunen; men det er, som sagt, ogsaa et urigtigt Princip, thi disse Udgifter staa i den allernærmeste Forbindelse med Udgifterne overhovedet i Anledning af Fattigvæsenet. De Udgifter, som her er Spørgmaal om, fremtræde ikke nærmest eller væsentligt i Politisøiemet, af Politihensyn, for at sikkre Samfundet mod Personer, der kunne blive farlige for den offentlige Sikkerhed; nei, det, der væsentlig har sin Betydning, er, at man skal træffe Foranstaltninger for at sikkre Kommunerne mod at blive overbebyrdede med fremmede Personer, der i sin Tid kunde falde Kommunerne til Byrde. Derfor er det saa naturligt, at disse Udgifter overhovedet komme ind under det store Begreb af kommunale Udgifter i Anledning af Foranstaltninger, der staa i Forbindelse med Fattigvæsenet. At ville skille dette ene Punkt ud, medens man iøvrigt fastholder, at Fattigudgifterne ere kommunale Udgifter og ikke Statsudgifter, det maa jeg tilstaa, at jeg ikke vet kan forstaa. Dersom Nogen skulde driste sig til at fremkomme med den Tanke, at for Fremtiden skulde Fattigudgifterne ikke være kommunale Udgifter, men Statsudgifter, vilde jeg kunne forstaa det, men hidtil veed jeg dog ikke, at der er Nogen, der har fremsat denne Tanke. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds har med Høie gjort opmærksom paa, at der, saaledes som Forslaget er affattet, ikke er Grund til den mindste Tvivl om, hvorledes det skal forstaaes.

Rettelser.

3 Marineministerens Foredrag: Sp. 5507, Linie 15 f. o., „suaerere Eydissland“ læs: „senere Eydissland“.